

de nouant' bona ipsa voluntate pā q̄ & s̄cē
sor & plo. Si scdm plonem dicebant' hōis
pticipatōne hōis septi. nō p̄ hūnitatē
hōis in herente. & hanc op̄ionem aliquo in se
acti sit porrectam. dicebant ē q̄ de cōtum
pdicim' bonū simpli. ut cū dī hō ē bonū &
bonū. addic̄. ut cū dī s̄cē ē bonū hō. di-
cebant ē q̄ cōtum dī bona simpli. nō alijs
voluntate in herente. s̄cē voluntate p̄ma. q̄i ipsa
voluntas ab solute & q̄is ēēt voluntas dīna.
s̄cē cū dī cōtum bonū hoc uñ idenouat ab
merita cōta. qua pticulares voluntates cā-
te sit. nō v̄de pticulares s̄ plonē p̄. b
oplo. aplo. xl̄lur multiplici. tū ex hec q̄
q̄ditates & forme reperirentur ip̄se reb;
pticularib;. & nō s̄it ab eis separare. ut p̄hie
multipli. i. vñ. methi. tā & suppositis yd̄is
y q̄sili. ita p̄ nō h̄t latū i bono. q̄ bonū
nō uniuers dī de bonis. i. taliib;. nō atti-
gnabatur una yd̄a s̄ plonē. p̄ qm̄ uā p̄
cadit h̄cū p̄hē m̄p̄mo et̄. sp̄lli. tā qm̄
tū ad p̄positū p̄m̄; appet̄ fittae p̄dē
ponis ex hec. q̄ om̄e agens inueniuntur
& s̄ile age. vñ si p̄ma voluntas sit efficiua
om̄i bonor. o. q̄ alitudine s̄iam. i. p̄mat
& reb; cōfiteat & sic uiuq; diceat' vñ sic
forma in h̄erent p̄ alitudine s̄im̄ vñ s̄li
Dicitur uita & voluntate p̄nd. si ē p̄re-

ad sole ēā q̄ luceat. & hoc n̄ cōtum dīno
na p̄ vñ ad dīn. vñ nō sequit'. **(Adē**
cū dī. q̄i al. i. multas op̄ionē plonēs regē
q̄tū s̄i pot̄ scdm s̄i uātē. tūdū uātē s̄i
m̄llida. ut ipsa dīna voluntas dicatur &
bonū hōis bonū inquitam ē al efficiēp̄
& exemplare om̄e boni. s̄i hoc q̄ exclude-
tur voluntas acti. qua actiū de nominatē
bonē. sic forma s̄here n̄te. **(Ad q̄tū ad q̄**
al. se h̄t. i. forma ḡnālib;. & s̄li. i. formis sp̄n
ib;. In formis enī q̄nālib; non recipitūr p̄
dicto h̄cti de abstracto. ut dicatur. albedo
& alba uil' calor & calid. ut p̄; & p̄ dīo? fo
cā. de dī. no. s̄cē i. formis ḡnālib; h̄l p̄dīa
cō recip̄. dīns si q̄ cēn p̄eēn est enē. &
voluntas & bona & unitas uā. & sic de aliis.
cū vñ est. quia i. q̄ p̄o cadit i app̄hūlōne
m̄llēs est enē. vñ o. q̄ cuiusq; app̄hūlō
p̄ m̄llēm. m̄llēm attribuit hoc q̄ est enē.
tūdū cū app̄hūlōt cēn. s̄ile cētis dīcē alā cēn
ē enē. & s̄li. vñlā qm̄q; formi ḡnālem uil'
sp̄alem. ut voluntas est enē. albedo est enē
& sic de aliis. & quia q̄dam sit q̄ h̄cūt vñ
cētis in exp̄ibili. ut uiss bonū tñl. o.
q̄ h̄ & de quol; app̄hūlō p̄dīentur cēdē
vñne quia enē. vñ. dī cēn est vñla & bona. sic
s̄li. dīcē. voluntas vñla. & ita i vñ
voluntate & albedo. & albi. vñla & sp̄a
voluntate i. sp̄a. & ita i. sp̄a. & ita i. sp̄a.

License: [public_domain](#) – Brugge, Stads- en O.C.M.W.-archief Brugge, reeks 538: Fragmenten van handschriften, nr. 55, fol. 199r boven – Thomas de Aquino, *Quaestiones disputatae de veritate* (<https://fragmentarium.ms/view/page/F-pxoq/9640/70600>)